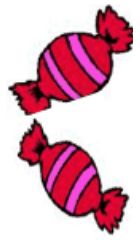

פינוק לשבת

עלון השבת לילדים

נא לא לקרוא בזמן התפילה וקריאת התורה

מוצש"ק	הד"נ	זמני השבת
17:52	16:38	ירושלים
17:51	16:42	חיפה
17:53	16:53	תל אביב
17:54	16:53	באר שבע

יור"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" שליד מוסדות קאמרנא בעיה"ק תברון תובב"א

בס"ד <> שַׁבַּת קֹדֶשׁ פְּרֻשֶׁת יִתְרוֹ <> כ"ב שֶׁבֶט הַתּשַׁע"ג <> גְּלִיוֹן מִסְפָּר 67 <> שָׁנָה שְׁנִיָּה <>

וְקָדְהָ אִמְחַשְׁבֶּהּ וְאִתְּקַא תְּקַא אֶת ה' אֲוֹהֵךְ אֱלֹהֵיךָ

שַׁבַּת שְׁלוֹם לָכֶם, חֲבֵרֵי הַיְקָרִים וְהָאֱהוּבִים.

הַשֶּׁלֶג שֶׁיֵּרְדַּד הַשְּׁבוּעַ הוֹתִיר אֶת כְּלָנוּ בְּבֵית. הַמְרָאָה הִלְבֵּן וּפְתִיתִי הַשֶּׁלֶג שֶׁיֵּרְדוּ לַעֲתִים בְּסוּפָה וּלְעֵתִים בְּשֶׁקֶט מִדְּהִים, הַפְּלִיאֵו אֶת כְּלָנוּ. יִשְׁבְּנוּ בְּבֵית דְּבוּקִים לְחֵלוֹן, מִבִּיטִים בְּיַפִּי הַמִּיחַד שֶׁנִּגְלָה לְעֵינֵינוּ. אֲבָא, שְׁלֵא יֵצֵא לַעֲבוּדָה יֵשֵׁב בְּסֵלוֹן הַבַּיִת וְקָרָא לָנוּ לְשַׁבַּת אֲתוֹ. עַל הַשֶּׁלֶחֶן הַנִּיחָה אִמָּא שְׁתִּיחָה חֲמָה וְעוּגִיּוֹת שֶׁיֵּצְאוּ מִהַתְנוּר, וְאֲבָא הַחֵל לְסַפֵּר: מַעֲשֵׂה בְּאִישׁ עֲשִׂיר, שֶׁהָיָה לוֹ סֵךְ עֲצוּם שֶׁל כֶּסֶף, וְהָיָה לְמִדּוֹן מִפְּלֶג וְחִסִּיד בְּמַעֲשָׂיו. לַעֲת זְקוּנוֹת עָלָה בְּדַעְתּוֹ לַעֲלוֹת לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל. בְּדַרְכּוֹ הִגִּיעַ לְעִיר אַחַת, רָאָה אָדָם וְשָׂמוּ אֶלְכָסְנֵדֶר, שֶׁהָיָה רֵב הַיּוֹם בְּבֵית הַכְּנָסֶת עוֹסֵק בְּתַפְלָתוֹ, וְלוֹמֵד עִם טְלִית וְתַפְלִין. סָבַר הָעֲשִׂיר בְּדַעְתּוֹ, שֶׁאֶלְכָסְנֵדֶר הוּא אִישׁ כָּשֶׁר וְנֹאֲמָן. הִמְתִּין הָעֲשִׂיר עַד שְׁסִיִּם תַּפְלָתוֹ וְאָמַר לוֹ: "בְּבִקְשָׁה מִמֶּנּוּ, אֲנִי נוֹסֵעַ הַיּוֹם לְאֶרֶץ זָרָה וּמִתְיָרָא אֲנִי לְנוֹסֵעַ עִם הַמָּמוֹן שְׁלִי, וְלִכֵּן קַח מֵאִיתִי אֶת אוֹצְרֵי עַד שֶׁאֲחַזְרֶה". עָנָה אֶלְכָסְנֵדֶר: "בְּסֵדֶר, תֵּן לִי אֶת מָמוֹנְךָ". בְּחִזְרָתוֹ, בִּקֵּשׁ הָעֲשִׂיר אֶת פְּקוּדוֹנוֹ, אָמַר לוֹ אֶלְכָסְנֵדֶר: "לֹא הִכְרַתִּיךָ מֵעוֹלָם". הָעֲשִׂיר הִתְחַנֵּן בְּפָנָיו אֶךְ הָאִישׁ בְּשָׁלוֹ. הִלֵּךְ הָעֲשִׂיר מִמָּוֶה בְּפָחִי נֶפֶשׁ, וְנִשְׂאָ תַּפְלָה לְבוּרָא עוֹלָם: "רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, אֲתָה אֲדוֹן הַכֹּל, עֲלֵיךְ יֵשׁ לִי תַרְעֻמַּת כִּי סָבוּר הֵייתִי שֶׁאֶלְכָסְנֵדֶר, צְדִיק גָּמוּר כָּאֲשֶׁר רָאִיתִי אוֹתוֹ מַעֲטָף בְּטְלִית וּבְתַפְלִין כֹּל הַיּוֹם, וְעַכְשָׁו רוֹאֶה אֲנִי שֶׁהוּא עוֹשֶׂה זֹאת מִתּוֹךְ רַמְאוֹת וְאֵין לְבוֹ שְׁלָם עִמָּךְ, לִכֵּן מוֹסֵר אֲנִי דִינִי לְשִׁמְיֶם, נִקֵּם אֶת נִקְמַתִּי מִמָּוֶה כְּדִי שֶׁיֵּדְעוּ הַכֹּל יְדֵךְ הַגְּדוּלָה וְהַגְּבוּרָה, וּבְכָה בְּלֵב גִּשְׁבֵּר וּמֵר. נִגְלָה אֵלָיו אֱלֹהֵי הַנְּבִיא וְאָמַר לוֹ: "אֵל תִּירָא, לֵךְ אֲצֵל אֲשֶׁתּוֹ וְאָמַר לָהּ סִימָן: שֶׁאֲכַל זֶה הַפֶּסַח הוּא וְאֲשֶׁתּוֹ חֲמֵץ, וְגַם אֲכַל בַּיּוֹם הַכַּפּוּרִים בְּהַשְׁכָּמָה קֹדֶם לְכַתּוֹ לְבֵית הַכְּנָסֶת". כִּשְׁהִלֵּךְ אֶלְכָסְנֵדֶר לְשׁוּק, הִלֵּךְ הָעֲשִׂיר לְאֲשֶׁתּוֹ וְאָמַר לָהּ אֶת הַסִּימָנִים, וְסָבְרָה אֲשֶׁתּוֹ שֶׁבְּעֵלָה צָוָה בֵּן וְהַחֲזִירָה לְעֲשִׂיר אֶת פְּקוּדוֹנוֹ. בְּפְרֻשֶׁת הַשְּׁבוּעַ עוֹמֵד עִם יִשְׂרָאֵל כְּלוֹ תַּחַת הַר סִינַי וּמִקְבֵּל אֶת הַתּוֹרָה. קוּלוֹ שֶׁל ה' נִשְׁמַע בְּכֹל הָעוֹלָם: "אֲנִכִּי ה' אֱלֹהֶיךָ, אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים. לֹא יִהְיֶה לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים, עַל פְּנֵי... לֹא תִשָּׂא אֶת שֵׁם ה' אֱלֹהֶיךָ, לְשׁוּא...". הַטַּעַם לְאֲסוּר הוּא לְזַכּוֹר אֶת קִיּוּמוֹ שֶׁל ה', וְשֶׁלֹּא לְהִתְיַחֵס אֵלָיו בְּקִלּוֹת רֵאשׁ, וְלַעֲשׂוֹת מַעֲשִׂים שֶׁיִּרְאוּ כְּאִלוֹ אֲנִי שׁוֹמְרִים עַל מִצְוֹת ה', אֲבָל בְּאֵמֶת – אֲנִי לֹא שְׁלָמִים בְּאִמּוֹנָתְנוּ וּבְקִיּוּם הַמִּצְוֹת, וְאֲנִי רוֹצִים לְבַלְבֵּל וְלֶאֱחָז עֵינֵי הַבְּרִיּוֹת. צְרִיכִים אֲנִי לְהַקְפִּיד שֶׁעֲבוּדַת ה' שְׁלָנוּ תִּהְיֶה אֶחָד בְּפֶה וְאֶחָד בְּלֵב, אֶחָד בְּחִיצוֹנִיּוֹת וְאוֹתוֹ דְּבַר בְּפְנִימִיּוֹת.

לְהִתְרָאוֹת בְּשָׁבוּעַ הַבָּא בְּעֵלוֹן פְּרֻשֶׁת מְשַׁפְּטִים, יוֹנְתָן.

החידה גפרשה

1. שני כהנים 'להבדיל' בגפרשה אחת. מי אלה?
2. על איזה תאר העדיף יתרו לותר לקראת פגישתו עם משה?
3. ברקים ועננים בחדש סיון - הייתכן?!
4. החרב מזכרת פעמים בגפרשה - בראשה ובסופה: מי בעל החרבות?

הדרש והאזרה

מעמד הר סיני

אמר רבי אבהו בשם רבי יוחנן:
 כשנתן הקדוש ברוך הוא את התורה
 צפור לא צוח,
 עוף לא פרח,
 שור לא געה,
 אופנים לא עפו,
 שרפים לא אמרו קדוש קדוש,
 הים לא נזדעזע,
 הבריות לא דברו,
 אלא העולם שותק ומחריש ויצא הקול: "אנכי
 ה' אל הינך" (שמות, פקק כ' פסוק ב').

(שמות רבה פרשה כ"ט סעף ט')

הפתגם השבועי

"כל המשמר שבית אחת פתקנה, מעלה עליו הפתוב פאלו
 שמר שביתות מיום שבכרא הקדוש ברוך הוא את עולמו
 עד שיחיה מתים". (מכילתא דרבי ישמעאל, כי תשא לא).

גשילי הפרשה

יתרו חותן משה שמע על כל הדברים שארעו
 לבני ישראל והוא בא אל משה עם צפורה (אשת
 משה) ובניו של משה. משה, אהרן, הזקנים וכל
 ישראל יצאו לקראתו.
 יתרו ראה את העמס הרב המטל על משה, כי
 משה שפט את ישראל לבדו. הוא הציע למשה
 למנות שרי עשרות, חמשים, מאות ואלפים
 שישיעו לו לדון את העם, כדי להקל עליו ועל
 העם. משה קבל את עצת יתרו.
 בראש חודש סיון בני ישראל הגיעו להר סיני, חנו
 ליד ההר והתכוננו למתן תורה. התורה מספרת
 לנו על מעמד הר סיני ועשרת הדברות. וכל העם
 ראים את הקולת ואת הלפידים ואת קול השפר
 ואת ההר עשן וירא העם ויגעו ויעמדו מרחק:

סור ולחן השבת

"החפץ חיים" הגיע לעיר ברוסיה ושמע פי יהודי מעביד את
 הפועלים שלו בשבת. נסה הצדיק לשכנע אותו להפסיק
 לחלל שבת. אמר האיש: אני מרויח 4000 רובל, וכיצד רוצה
 הרב שאפסיד כל שבת כסום גדול כל כך? אמר לו הרב: אם
 תחלל שבת תפסיד את כל המפעל, הרי כתוב מפרש: "ששת
 ימים תעבד וביום השביעי תשבית", אם התורה מצוה עלינו
 לשבות ממלאכה בשבת, מדוע היא מצוה אותנו לעבד ששה
 ימים? אם אדם רוצה פרנסה ששה ימים עליו לשבות ביום
 השביעי, ואם אדם לא ישבת ביום השביעי, לא יהיה לו
 פרנסה בששת ימי החול. בעל המפעל זלזל בדברי הרב ואמר
 בלעג: וכי סבור הרב שפסוק בחמש מחזיק את המפעל שלי?
 הרב עזב את האיש והלך לדרך. לא עברו ימים וברוסיה
 היתה מהפכה והבולשביקים עלו לשלטון, החרומו את כל
 הרכוש הפרטי של בעלי הממון, וגם את המפעל של היהודי
 שלעג לרב. העשיר ברח ונשאר בחסר כל. הוא לא שכח את
 דברי הרב ושלח לו מכתב ושם כתב: אני רואה שדברי הרב
 צודקים ופסוקי וכל לקבע את גורלו של האדם.